

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกทั้งหมดรวมเป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้การกำหนดเดียว ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวและตั้งมั่นวิญญาณปีศาจร้ายทั้งหมดจึงวิ่งหนีไป

คำถาม: อะไรคือพื้นฐานหลักของการกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า?

คำตอบ: มีเพียงผู้ที่เข้าถึงแต่ละประเด็นและทุกประเด็นที่บาบาพูดเท่านั้นที่กลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ตัดสินระหว่างสิ่งที่บาบาพูดและสิ่งที่ชุมชนรวมนั้นพูด การเก็บความรู้ที่พอให้ไว้ในสติปัญญาของลูก และการเป็นผู้ควงกัจจกรแห่งการสำนึกในตนเองคือการกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า เพียงด้วยความรู้ที่เท่านั้นที่ลูกกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยคุณธรรม

โอมชานติ ในภาษาอังกฤษลูกจะเรียกท่านว่า “พ่อทางจิตวิญญาณ” เมื่อลูกไปยังยุคทอง จะไม่มีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นใด ลูกรู้ว่าจะเป็นอาณาจักรของลูกในยุคทอง และไม่ว่าภาษาของเรานั้นจะเป็นเช่นไรก็ตาม จะใช้เพียงสิ่งนั้นเท่านั้นที่นั่น ในภายหลังภาษานั้นก็เฝ้าแต่เปลี่ยนไป ในเวลานี้มีภาษาจำนวนนับไม่ถ้วน ราชาก็เป็นเช่นไรภาษาที่ใช้ก็เป็นเช่นนั้น ในเวลานี้ลูกทั้งหมดรู้ว่า ลูกทุกคนในทุกศูนยนั้นเป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้การกำหนดเดียว ลูกต้องคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเพื่อที่ว่าวิญญาณปีศาจร้ายทั้งหมดนั้นจะจากไป พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าอันคงอยู่ในทุกคน กิเลสทั้งห้าอันคงอยู่ในดวงวิญญาณเท่านั้น วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้มีชื่อว่า สำนึกที่เป็นร่าง, ตัณหาราคะ, ความโกรธอาสา, ใจไม่ไว้พระเจ้า, ความขี้เหนียว ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากใครจะเคยพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บอกพวกเขา: ดวงวิญญาณ และกิเลสทั้งห้าในดวงวิญญาณเหล่านั้นในอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่ใช่พระเจ้าที่นั่นคงอยู่ในแต่ละคน จิตวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าจะคงอยู่ในพระเจ้าได้อย่างไร? ด้วยการเข้าถึงแต่ละประเด็นและทุกประเด็นอย่างดีมาก, ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ในเวลานี้จึงตัดสินสิ่งที่ผู้คนในโลก, ผู้ที่เป็นของชุมชนรวมนั้นพูดและสิ่งที่พ่อพูด มีดวงวิญญาณอยู่ในทุกร่างกายและกิเลสทั้งห้าคงอยู่ในดวงวิญญาณเหล่านั้น กิเลสทั้งห้าอันคือวิญญาณปีศาจร้ายไม่ได้อยู่ในร่างกาย สิ่งเหล่านั้นคงอยู่ในดวงวิญญาณ วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ชื่อที่แท้จริงคือโลกของเทพ นี่คือนั่นที่เป็นเช่นปีศาจ ปีศาจนั้นก็เรียกว่าปีศาจ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เวลานั้นลูกกำลังเปลี่ยนแปลง ที่นั่นลูกไม่ได้มีกิเลสหรือข้อบกพร่องใด ลูกนั้นเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ลูกนั้นกลับมาเต็ม 16 องศา ลูกเคยเป็นเช่นนั้นในตอนเริ่มต้นและแล้วลูกก็ได้ลงมา เวลานั้นลูกรู่วางจรของ 84 ชาติเกิดนี้หมุนไปอย่างไร เวลานั้นพวกเขาตรวจวิญญาณได้นิมิตของตนเอง นั่นคือเวลานี้พวกเขามีความรู้ของวงจรนี้ ขณะที่เดินเหิน, นั่ง และเคลื่อนไหวไปมา ลูกต้องเก็บความรู้ไว้ไว้ในสติปัญญาของลูก พ่อกำลังสอนความรู้ให้แก่ลูก พ่อมาในบาร์ดเท่านั้นและให้ความรู้ทางจิตนี้ ผู้คนพูดถึงบาร์ดของตน ในความเป็นจริงการเรียกสิ่งนั้นว่าฮินดูสถานเป็นสิ่งผิด ลูกรู้ว่าเมื่อบาร์ดเคยเป็นสวรรค์ก็เป็นเพียงอาณาจักรของเราและไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น นั่นเคยเป็นโลกใหม่ ผู้คนพูดถึงนิวเดลี โดยตั้งเดิมแล้วเดลินั้นไม่ได้เรียกว่าเดลี เดลินั้นเรียกว่าปารีสถาน ในเวลานี้พวกเขาเรียกที่นั่นว่านิวเดลี และโอลด์เดลี และแล้วก็จะไม่มีทั้ง โอลด์เดลีหรือนิวเดลี ที่นั่นจะเรียกว่าปารีสถาน เดลินั้นเรียกว่าเป็นเมืองหลวง จะเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ จะไม่มีสิ่งใดนอกจากอาณาจักรของเราที่นั่น ไม่มีอาณาจักรใดในเวลานี้ และเหตุนี้เองลูกจึงพูดว่าบาร์ดคือแผ่นดินของเรา ไม่ได้มีราชาใดๆ ความรู้ทั้งหมดเฝ้าแต่ควงหมุนในสติปัญญาของลูกๆ อย่างแท้จริงที่เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพในโลกนี้ ไม่ได้เป็นอาณาจักรของใครอื่น พวกเขามีชีวิตอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมนา และนั่นก็เรียกว่าปารีสถาน เมืองหลวงของเหล่าเทพนั้นคือเดลีเสมอ และตั้งแต่นั้นเวลานี้ทุกคนจึงถูกดึงดูดเข้าไปหาที่นั่น เดลีเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดด้วยเช่นกันและเป็นศูนย์กลาง ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่าอย่างแน่นอนที่ลูกเคยทำบาป และลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ในยุคทองดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์และเป็นบุญ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ และลูกก็ฉลองวันเกิดของท่าน(ชีฟแจนที)ด้วยเช่นกัน คำว่า “แจนที” นั้นใช้กับทุกคน เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกว่าชีฟราตรี(ราตรีของชีวา) ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถเข้าใจความหมายของคำว่า “กลางคืน” แม้แต่นักปราชญ์ที่ดื้อๆ ก็ไม่รู้ว่ชีฟราตรีคืออะไรและพวกเขาฉลองอะไร? พ่อได้อธิบายแล้วว่า “กลางคืน” หมายถึงอะไร มีการละเล่นของความทุกข์และความทุกข์ในวงจรของ 5000 ปี ความสุขนั้นก็เรียกว่ากลางวันและความทุกข์ก็เรียกว่ากลางคืน ดังนั้นจึงมีการบรรจบกันระหว่างกลางวันและกลางคืน ครั้งหนึ่งของวงจรมันคือแสงสว่างและอีกครั้งหนึ่งของวงจรคือความมืดมิด ในหนทางของบัตติ, ทุกสิ่งนั้นใช้เวลายาวนาน ที่นี้เป็นเรื่องของ 1 วินาที นี่คือการที่ง่ายตายอย่างแท้จริง ก่อนอื่นลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น แม้ว่าลูกๆ จะจดจำว่าลูกนั้นคงอยู่ในการหลุดพ้นในชีวิตและบ่วงพันธะในชีวิตมายาวนานเพียงไร ลูกก็เฝ้าแต่ลืมสิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่ออธิบาย: คำว่า “โยคะ” นั้นถูกต้องอย่างไรก็ตาม, ของพวกเขาชื่อโยคะทางร่าง นี่คือนั่นคือโยคะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ชันยาสซีสอนหะฐะโยคะหลายประเภท ฯลฯ และตั้งแต่นั้นผู้คนจึงอยู่อย่างสับสน ท่านคือพ่อและเป็นครูของลูกๆ ด้วยเช่นกัน และตั้งแต่นั้นลูกต้องมีโยคะกับท่าน ลูกต้องศึกษากับครู เมื่อเด็กนั้นถือกำเนิดขึ้นมา ก่อนอื่นเขาก็มีโยคะกับพ่อของเขา และเมื่อเขาอายุได้ 5 ปี เขาก็มีโยคะกับครูของเขา

และแล้วในอายุของการปลดเกษียณของเขา, เขาก็ต้องมีโยคะกับครูของเขา สามสิ่งหลักนี้ได้รับการจดจำ เหล่านี้ทั้งหมดแยกห่างจากกัน ที่นี้พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และกลายเป็นพ่อและเป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านนั้นมหัศจรรย์ อย่างแน่นอนที่ลูกควรจะจดจำพ่อนั้น เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกเคยจดจำทั้งสามแยกจากกัน ในยุคทอง ด้วยลูกมีโยคะกับพ่อของลูกและแล้วก็กับครู พวกเขานั้นศึกษาเล่าเรียนที่นั่นด้วย อย่างไรก็ตามไม่มีความจำเป็นสำหรับกูที่นั่น เพราะทุกคนนั้นอยู่ในชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส มีความยากลำบากอะไรเล่าในการจดจำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างแน่นอน สิ่งนี้เรียกว่าโยคะที่ง่ายตาย อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ธรรมดา พ่อพูดว่า: พ่อยืมร่างนี้มาใช้ชั่วคราว และแม้กระนั้นก็เป็นไปสำหรับระยะเวลาที่สั้นมาก ผู้คนเข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ เมื่อพวกเขานั้นอายุ 60 ปี มีคำกล่าวว่าเมื่อลูกไปถึงอายุ 60 ปี ลูกก็ต้องใช้ไม้เท้า ในเวลานั้นทุกคนมีไม้เท้า ทุกคนจะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ สูดินแดนนิพพาน นั่นคือบ้านที่แสนหวาน บ้านที่สุดแสนหวาน เป็นไปสำหรับสิ่งนั้นที่ลูกได้ทำบักดีมาอย่างมากมาย เวลานั้นลูกเคยวนไปรอบวงจร ผู้คนไม่รู้สิ่งใด แต่ลูกได้พูดเท็จด้วยการพูดว่าวงจรรนั้นหลายแสนปี หากจะเป็นเรื่องของหลายแสนปี ลูกก็ไม่สามารถจะได้รับการพักผ่อน จะเป็นเรื่องยากอย่างยิ่งที่จะพักผ่อน ลูกนั้นได้รับการพักผ่อน นั่นก็เรียกว่าบ้านของความเงียบสงบ โลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือนบ้านทางโลกที่แสนหวาน นั่นคือนบ้านทางจิตที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณนั้นคือจรวดที่เล็กอย่างแท้จริงและไม่มีสิ่งใดที่รวดเร็วยิ่งกว่าสิ่งนั้น ดวงวิญญาณนั้นรวดเร็วที่สุด ดวงวิญญาณจากร่างของเขาใน 1 วินาทีและโยบินไป ร่างอื่นนั้นก็พร้อมสำหรับเขา ตามละคร เขาต้องไปในเวลาที่ถูกต้อง ละครนั้นแสนจะถูกต้อง ลูกรู้ว่าไม่มีความไม่ถูกต้องใดในสิ่งนั้น ตามละครพ่อเองก็มาอย่างแท้จริงในเวลาที่ถูกต้องแม่นยำของตัวเอง ไม่สามารถจะมีความแตกต่างแม้เพียง 1 วินาที ลูกจะสามารถบอกได้อย่างรวดเร็วเมื่อใดพ่อ, พระเจ้าอยู่ในผู้นี้ เป็นเพียงเมื่อท่านได้ให้ความรู้แก่ลูกและนั่งลงและอธิบายแก่ลูก ผู้คนฉลองราตรีของชีวา พวกเขาไม่ได้รู้ว่าเมื่อไหร่หรืออย่างไรที่พ่อชีวามาที่นี้ พวกเขาลงฉลองราตรีของชีวาและราตรีของกฤษณะ พวกเขาไม่ได้ฉลองราตรีของรามเพราะมีความแตกต่าง พร้อมกันกับราตรีของชีวา พวกเขาก็ฉลองราตรีของกฤษณะเช่นกัน แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด ที่นี้เป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจของราวัน ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้นี้คือบาบายชชรา นั้นก็จะเรียกได้ว่าเป็นบาบา ผู้คนจะไม่เรียกเด็กเล็กๆว่าบาบา มีการเรียกเด็กๆ บางคนว่าบาบายาอย่างเต็มไปด้วยความรัก ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกกฤษณะว่าบาบายด้วยความรักด้วยเช่นกัน เขานั้นก็จะเรียกได้ว่าเป็นบาบาเมื่อเขาโตขึ้นและมีลูก กฤษณะคือเจ้าชาย ดังนั้นลูกของเขานั้นจะมาจากที่ใด พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างของชายชรา ได้มีการอ้างอิงถึงสิ่งนี้ในคัมภีร์ด้วยเช่นกัน แต่ไม่ใช่ทั้งหมดในคัมภีร์นั้นถูกต้อง บางสิ่งนั้นก็ดี ช่วงชีวิตของบราห์มานั้นก็จะเรียกได้ว่าเป็นช่วงชีวิตของประชาธิปไตยบราห์มาอย่างแน่นอนที่ช่วงชีวิตของบราห์มาจะเป็นในเวลานี้ ช่วงชีวิตของบราห์มานั้นก็จะจบลงบนดินแดนของความตาย นี่ไม่ใช่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ สิ่งนี้เรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด สิ่งนี้ไม่สามารถจะอยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูก ๆ พ่อที่นี้และอธิบาย: ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกไม่รู้ถึงชาติเกิดของลูก พ่อบอกลูกว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร และดังนั้นเวลานี้ลูกรู้ถึงสิ่งนั้น แต่ละยุคนั้น 1250 ปี และลูกก็ใช้ชาติเกิดจำนวนหนึ่งในแต่ละยุค มีบัญชีของ 84 ชาติเกิดไม่สามารถจะมีบัญชีของ 8.4 ล้านชาติเกิดได้ สิ่งนี้เรียกว่าวงจรของ 84 ชาติเกิด ไม่มีใครจะจดจำสิ่งใดของ 8.4 ล้านชาติเกิด ที่นี้มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างยิ่ง จงมองดูว่าเด็ก ๆ นั้นเฝ้าแต่ถือกำเนิดมาอย่างไร และสร้างความทุกข์อย่างมากมาย สิ่งนี้เรียกว่านรกอย่างแท้จริง เป็นโลกที่สกปรกอย่างสมบูรณ์ ลูก ๆ รู้ว่าเวลานี้พวกเรากำลังเตรียมการเพื่อไปสู่โลกใหม่ หากบาปของเรานั้นถูกตัดทิ้ง พวกเราก็จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่ทำบาปใดในเวลานี้ การใช้ดาบของต้นทวาราคะกับกันและกัน คือการสร้างทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ อาณาจักรของราวันกำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ ในเวลานี้คือตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก นี่คือนมหากาพย์ยุทธ์ที่ยิ่งใหญ่ สงครามสุดท้าย และแล้วพวกเขาก็ไม่มีสงครามอื่นใดอีกต่อไปแล้ว ที่นั่นจะไม่มีการสร้างไฟบูชายัญใด ๆ เมื่อผู้คนนั้นสร้างไฟบูชายัญ พวกเขาก็มีไฟที่จะมีการใส่สิ่งสังเวีย ลูก ๆ นั้นก็สังเวียวัตถุๆ ทั้งหมดของตน เวลานี้พ่อได้อธิบายแล้วว่า: นี่คือนไฟบูชายัญของความรู้ของรูตรา ชีวานั้นก็เรียกว่ารูตรา พวกเขามุ่งถึงลูกประคำของรูตรา ผู้คนในหนทางสันโดษไม่ได้รู้สิ่งใดของขนบธรรมเนียมประเพณีของหนทางครอบครัว พวกเขาเพียงแต่ละทิ้งบ้านและครอบครัวของตนและเข้าไปสู่ป่า ชื่อที่แท้จริงคือการสละละทิ้ง การสละละทิ้งของสิ่งใด? สละละทิ้งบ้านและครอบครัว พวกเขาได้จากไปมือเปล่า ก่อนอื่นใดครูของพวกเขาก็ได้ทดสอบพวกเขาอย่างมากและทำให้พวกเขาทำงานทั้งหมด ก่อนหน้านั้นพวกเขานั้นก็จะเพียงแต่รับแบ่งปันทาน พวกเขานั้นจะไม่รับอาหารที่ปรุงแล้ว พวกเขาคืออยู่ในป่า และพวกเขาก็จะมีแต่ผักที่เป็นหัวและผลไม้เท่านั้นที่นั่น ได้มีการจดจำกันว่าชั้นยาสชั้นนั้นจะรับประทานสิ่งนั้นเมื่อพวกเขานั้นสาโทประธาน ในเวลานั้นอย่าได้ถามเลยว่าพวกเขานั้นเฝ้าแต่ทำอะไร! สิ่งนี้เรียกว่าโลกที่เต็มไปด้วยกิเลส ในขณะที่โลกนั้นปราศจากกิเลส ดังนั้นลูกควรจะเข้าใจว่าลูกนั้นมีกิเลส(ผู้ที่ข้องแวะในกิเลส) พ่อพูดว่า: ยุคทองนั้นเรียกว่าชีวาลายา โลกที่ปราศจากกิเลส ที่นี้ทั้งหมดนั้นคือนมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์

และเหตุนี้เองแทนการเรียกตนเองว่าเทพ พวกเขากำลังเรียกตนเองว่าเป็นฮินดู พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ตั้งเดิมแล้วลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านให้มรดกถึง 21 ชาติเกิดแก่ลูก ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทั้งหมดที่แสนหวาน: ลูกมีบาปของชาติแล้วชาติเล่าบนศีรษะของลูก ลูกเรียกหาพ่อเพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบาปเหล่านั้น ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดนั้นเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งใด เพียงแต่เฝ้าแต่ร้องเพลงนั้นและปรบมือของตน หากใครก็ตามจะถามพวกเขาถึงวิธีที่จะมีโยคะกับพระเจ้าหรือวิธีที่จะได้พบกับท่าน พวกเขาจะพูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือนิทานที่พวกเขาได้ชี้ให้แก่ผู้อื่นหรือ? พวกเขาพูดว่าสามารถพบพระเจ้าด้วยการศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: พ่อมาทุกๆ 5000 ปีตามแผนของละคร ไม่มีใครนอกจากพ่อที่อยู่ถึงความลับของละครนี้ ไม่สามารถจะมีละครของหลายแสนปี เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูก: นี่คือการประเดิมของ 5000 ปี บาบานั้นได้บอกลูกในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน: มานมานะบาป! นี่คือนิรันดราที่ยิ่งใหญ่ นี่คือนิรันดราที่ลูกนั้นจะใช้เพื่อเอาชนะมายา มีเพียงพ่อเท่านั้นที่นิ่งและอธิบายความหมายของสิ่งนั้นแก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายความหมายนั้น ได้มีการจดจำด้วยเช่นกันว่า : ผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีการกิเลสสำหรับทุกคนคือหนึ่งเดียว ไม่สามารถจะเป็นมนุษย์และไม่สามารถจะใช้กับเหล่าเทพ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข ไม่มีใครทำบัพติศมนั้น ไม่มีการทำบัพติศมาเพื่อพบกับพระเจ้า ในยุคทองไม่ได้มีบัพติศมา เพราะพวกเขาได้รับมรดกของพวกเขามาแล้วถึง 21 ชาติเกิด เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า:ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ ที่นั่นมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า: พระเจ้าได้โปรดเมตตาเถิด! โลกที่เต็มไปด้วยความทุกข์ของยุคเหล็กนี้ไม่ได้คงอยู่ตลอดเวลา ยุคทองและยุคเงินได้กลายเป็นอดีตและสิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ไม่มีใครสามารถจดจำสิ่งใดที่หลายแสนปีได้ เวลานี้พ่อให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูก ท่านให้คำแนะนำของตัวท่านเองแก่ลูก และอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน เป็นเรื่องของ 5000 ปี เวลานี้ลูกๆ สำนึกถึงสิ่งนี้ เวลานี้ลูกอยู่ในอาณาจักรต่างแดน ลูกเคยมีอาณาจักรของลูกเอง ที่นั่นผู้คนได้รับอาณาจักรของเขาด้วยการบราด้วยอาวุธและด้วยความก้าวร้าวรุนแรง ลูกๆ กำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยพลังโยคะ ลูกต้องการโลกที่สาโทประธาน โลกเก่าแก่นั้นจะจบลงและกลายเป็นโลกใหม่ สิ่งนี้เรียกว่าโลกเก่ายุคเหล็ก ยุคทองนั้นคือโลกใหม่ ไม่มีใครรู้อะไรนี้ ชันยาสชี้พูดว่า ทั้งหมดนี้คือจินตนาการของลูก พวกเขาพูดว่าเป็นยุคทองที่หนึ่งและยุคเหล็กที่หนึ่ง เวลานี้พ่อนั่งที่หนึ่งและอธิบาย: ไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวที่รู้จักพ่อ หากใครบางคนจะรู้จักท่าน พวกเขาจะให้คำแนะนำของท่าน ไม่มีใครเข้าใจว่ายุคทองและยุคเงินนั้นคืออะไร พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมาก พ่อเองนั้นรู้ทุกสิ่ง ท่านคือจານีจันนฮา นั่นคือท่านนั้นเต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นมหาสมุทรแห่งความสุข เป็นไปจากท่านที่พวกเรากำลังจะได้รับมรดก พ่อทำให้ลูกทัดเทียมกับตัวท่านในความรู้ อัจชะ ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นี่เป็นเวลาที่จะได้รับปลดปล่อยจากบาป ดังนั้นอย่าได้ทำบาปใดๆ ในเวลานี้ สิ่งเวทย์สิ่งเก่าๆ ทั้งหมดลงไปใ้ไฟบูชาอันของรูตร้านี้
2. ในเวลานี้คือสภาพของการปลดเกษียณของลูก ดังนั้นพร้อมกันกับการจดจำพ่อและครู จดจำสัทครูด้วยเช่นกัน ในการที่จะไปสู่บ้านที่แสนหวาน จงทำให้ดวงวิญญาณนั้นสาโทประธาน(บริสุทธิ์)

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรที่ไร้รอยตำหนิ และ เช่นเพชร จงมองดูผู้อื่นอย่างเป็นเพชรเมื่อเข้ามาสู่สายใยความสัมพันธ์กับพวกเขา

ศรัทธาของบัพดาตา คือ: เป็นเพชรและมองเห็นผู้อื่นเป็นเพชร ถึงแม้ว่าดวงวิญญาณบางดวงน่าเกลียดและทำโมกุน้อย่างสมบูรณ์ ความไม่บริสุทธิ์ของพวกเขาจะลดลงเมื่อไตร่ตรองของลูกทอดไปที่พวกเขา อย่างไรก็ตาม มากมายที่ลูกเข้าไปมีสายใยและความสัมพันธ์ด้วยตั้งแต่อดีตมาจนกระทั่งเวลากลางคืน เพียงเป็นเพชรและเฝ้าแต่มองเห็นผู้อื่นเป็นเพชร เพชรไม่ควรมียอดตำหนิใดๆ เนื่องจากอุปสรรคใดๆ หรือธรรมชาติของผู้ใด แม้ว่าอุปสรรคของสถานการณ์ที่ปั่นป่วนมากมายหลายประเภท จงกลับมาเต็มไปด้วยพลังมากจนกระทั่งลูกไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งเหล่านั้น

คติพจน์: ผู้ที่รักษาจิตใจและสติปัญญาของเขาให้เป็นอิสระจากการกำหนดของตนเองกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่เชื่อฟัง

*** โอม ซานติ ***